

Sygn. akt V CNP 75/05

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Strus

w sprawie ze skargi Z. K.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
postanowienia Sądu Okręgowego w B.

z dnia 3 sierpnia 2005 r., w sprawie z powództwa Z. K.

przeciwko Gminnemu Ośrodkowi Pomocy Społecznej w J.

i Urzędowi Gminy w J.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 18 stycznia 2006 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w B. postanowieniem z 3 sierpnia 2005 r. oddalił zażalenie powoda na postanowienie odmawiające zwolnienia od kosztów sądowych.

Powód wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem tego postanowienia.

Sąd Najwyższy odrzucił tę skargę, uznając ją za niedopuszczalną z następujących przyczyn:

1. W art. 424¹ § 1 k.p.c. ograniczono zakres orzeczeń sądu drugiej instancji podlegających zaskarżeniu z powodu niezgodności z prawem do kończących postępowanie w sprawie.

Pojęcie to funkcjonujące w kodeksie postępowania cywilnego m.in. przy kasacji (art. 392 k.p.c.) było przedmiotem licznych orzeczeń Sądu Najwyższego (np. postanowienie z 3 kwietnia 1997 r., I CZ 27/97, OSNC 1997 r., nr 9, poz. 130), w których wyjaśniono, że postanowienie w przedmiocie zwolnienia od kosztów sądowych nie kończy postępowania w sprawie.

Ogólniejsze rozważania dotyczące tej problematyki zawarte są w uzasadnieniu uchwały z 6 października 2000 r., III CZP 31/00 (OSNC 2001, nr 2, poz. 22) i przede wszystkim w uzasadnieniu uchwały składu siedmiu sędziów z 24 listopada 1998 r. III CZP 44/98 (OSNC 1999 nr 5, poz. 87) wyjaśniającym doniosłość kryterium przedmiotowego, tj. rozstrzygnięcia istoty sprawy, jako całości poddanej osądowi.

Identyczność sformułowania przyjętego w powołanym wyżej przepisie określającym przedmiot skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem orzeczenia ze sformułowaniami zawartymi w nieobowiązującym już art. 392 k.p.c. i art. 394 § 1 k.p.c. pozwala uznać aktualność wskazanych wyżej orzeczeń, co prowadzi do wniosku, że postanowienie sądu drugiej instancji w przedmiocie zwolnienia od kosztów sądowych nie może być zaskarżone skargą przewidzianą w art. 424¹ § 1 k.p.c.

Drugą negatywną przesłanką dopuszczalności skargi przedstawionej do rozpoznania stanowi brak po stronie powoda specjalnych kwalifikacji prawniczych wymaganych według art. 87¹ § 1 i 2 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.

Przepis ten wymaga zastępstwa przez adwokatów lub radców prawnych.

Powód nie twierdził, że posiada wyższe wykształcenie prawnicze i pełni jedną z funkcji wymienionych w art. 87 § 2 k.p.c.

Dlatego należało skargę odrzucić zgodnie z wymaganiami art. 424⁸ § 1 k.p.c.